

[Forsvarsministeren.]

denne Lov skal anskaffes, til enhver Tid raader over det Tempo, hvori de forskellige Anskaffelser skal finde Sted — over Tempoet.

Det ærede Medlem foreholdt mig, hvad Flertallet havde Ret til, og hvad det ikke havde Ret til, og nævnte min parlamentariske Pligt. Jeg vil henstille til det ærede Medlem og til det konservative Folkeparti ikke at komme alt for højt op under denne Debat, vi skal jo ikke have nogen Militærdebat her, det er jeg ganske enig i, men jeg vil dog sige, at hvad et Flertal har Ret til, viste det ærede Medlem, da vi stemte for Finansloven for 1928—29. Da stemte det ærede Medlem for Nedsættelse paa de militære Budgetter, fordi man arbejdede paa en Nyordning. Hvilken Ret havde det ærede Medlem dertil, hvis jeg ikke nu har Ret til at gøre det samme? Det gjorde man, og det gjorde man fuldt bevidst.

Endelig talte det ærede Medlem om Nybygningskontoen for Flaaden. I Forfjor, i Foraaret 1928, rejste det ærede Medlem sig og stemte for en Nybygningskonto, som han vidste var for lav, idet han med fuldkommen Sikkerhed vidste, hvordan den skulde være. Hvis han havde Lov til at gøre det, hvis det parlamentariske var i Orden, fordi han tilfældigvis den Gang stod paa den Side, hvor Flertallet var, burde han ikke gaa alt for haardt i Rette med os, der i Øjeblikket har et Lovforslag liggende, som vi haaber at naa til en Forstaaelse om.

Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem, at det er klogt ikke at komme alt for højt op, naar Talen er om, at Lov er Lov, og Lov skal holdes. Der er ingen, der tænker paa at ville sabotere Loven; det er min Overbevisning, at saaledes som Finansloven fremtræder, hvis Mindretallets Ændringsforslag bliver forkastet, vil den betyde en fuldkommen forsvarlig Ordning for det kommende Aar, og derfor vil jeg anbefale at stemme imod dem, da jeg ikke kan modtage dem.

Til Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, skal jeg sige, at de Bevillinger, der her er givet, efter mit bedste Skøn er fuldkommen forsvarlige, og at vi med disse Bevillinger med fuldkommen Sindsro kan gaa det kommende Aar i Møde.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil have, at jeg som Minister skal gentage, hvad jeg har sagt som Socialdemokratiets Militærordfører. Det vil jeg gerne gøre, men hvorfor? Er der da et eneste Medlem i denne Sal indenfor Venstre, indenfor det

konservative Folkeparti, indenfor Radikale og Socialdemokrater, der ikke har erkendt, at Flaadens Nybygningskonto er for lav? Har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller da ikke i Foraaret 1928 stemt for en Bevilling til Flaadens Nybygningskonto, som han vidste var for lav, vidste var alt, alt for lav; men han stemte for den, fordi vi arbejdede paa en Nyordning og derfor mente, det kunde forsvares — ja, jeg ved naturligvis ikke Motiveringen —, men det ærede Medlem vidste i alt Fald, at Nybygningskontoen var for lav, havde faaet at vide allerede i Januar Maaned, at den var 4—5 Mill. Kr. for lav, hvis vi skulde gennemføre Ordningen i Løbet af en halv Snes Aar.

Af alle disse Grunde staar jeg ganske roligt her og anbefaler ærede Medlemmer at stemme mod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, som jeg ikke kan modtage.

Christmas Møller: At den højtærede Forsvarsminister ganske roligt indtager den Stilling, han gør, til disse Ændringsforslag, kan ikke undre, han har jo ikke blot sine egne hos sig, men ogsaa andre.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Forsvarsminister, at vi indenfor det konservative Parti aldrig har bestridt, efter i Foraaret 1927 at være blevet gjort opmærksom paa, at der ikke var den rette Overensstemmelse mellem Flaadens Tilstand og Nybygningskontoen — og det var det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der først rejste dette Spørgsmaal —, at vi i 1927 og 1928 ikke naaede saa langt med Hensyn til disse Bevillinger, som vi gerne havde ønsket, at vi ikke kunde komme saa vidt gennem vore Forhandlinger, som vi gerne havde villet. Vi havde kun eet Sted at forhandle; det ved den højtærede Forsvarsminister, thi det kunde jo ikke nytte, at vi var gaaet til ham, det føler vi i det hele taget ikke saa forfærdelig megen Trang til. Men man ved ogsaa, at vi i 1927 og 1928 udtrykkelig sagde, at vi lod da dette gaa, men vi vilde ikke vedblive dermed.

Vi lægger for vort Vedkommende aldeles ikke Skjul paa hele dette Forhold. Og videre vil jeg sige til den højtærede Minister, at Forudsætningen for os, naar vi indtog den Stilling, var ikke, at der kom en Nyordning. Nej, Grunden var, at vi ikke kunde komme videre. Men at vi senere vilde stille os paa den Maade, vi gjorde i 1929, kan den højtærede Forsvarsminister jo ikke have været ubekendt med, saa lidt som nogen, der overhovedet har fulgt med i det